

Sygn. akt II CSK 376/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. D.-K.
przeciwko W. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;
przyznaje adwokatowi Ł. B. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset)
wraz z należnym podatkiem VAT tytułem kosztów pomocy
prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 września 2012 r. skarżąca uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

